

רַמְלָה כִּילָג

מצווה תקמו

ג'ונס, ג'ון (2)

- (א) להסידר המכשולים והגנפיטים מכל משכונתינו, ועל זה נאמר נדברים ב'יב. ח'ז), ועשית מעקה לבגד. והענין הוא שנכנה קיר סביב הגנות וסביב הבורות" והשחיחין זודומיהן כדי שלא תכשל בריה ליפול בהם או מהם, ובכלל ממצויה זו לבנות ולתקן כל כותל וכל גדר שיהיה קרווב לפוא אקללה פטני, וזה שהזכיר הכתוב לבגד מעקה, מצות עשה.

נָחַת בְּפִרְיוֹן
הַמִּזְבֵּחַ וְהַבָּיִת

ד ולמה י אין מברכין על נטילת ידים באחרונה
סבנה אין מברכין עליהם. הוא לכה ות זופה לפניהם
ו לנו את המם וכן כל ביציא בה

זה כל גזווה שעשייה היא
נץ הוויה מברך בשעת עשיה. וכל פזעה שיש אחר שעשית צווי או חפילין או מזוות יאינו מברך אלא בשעה שעשית המצו האחרון.
יעיד העשה טוכה או ללב או שופר או ציצית או מנגנון שיש אחר שעשית צווי או חפילין או מזוות יאינו מברך בשעת שעשית המצו ועוזנו עשות טוכה או ללב או לפטבב חפלין מענו שיש אחר שעשית צווי אויך. ואיסתי מברך בשעת ישיב בוכחה או נישען ההלב או כישטען כל השופר או כשתעטף בצעירות ובשעת לבישת חפלין ובשעת קביעה טואה. אבל אם זהה ארצה אקיה **הצער צייר ועוד **חטה** ו**זורא** **גראם** **ארלה** **וין** **לן** **כיזא** **אלה****

שטו כל המצוות שתו חלות וגיראה צריך לברך **שלוחת הסן** וראשית הגנו וסדר מתנות מהונא. ירוש' בפרק כיצד מכרינו נבי קץיס ואפר חטא ולחונות כל המצאות טעונין ברכבת אבל כל דבר שגמ' בני נח הטהורו עליו בון גזיל גניבת וטפס והגענוço ד עני לא החזקי וצדקה ולוייה וליקט ושבחתה ופיאה והידור וכן שאם פצעו חיים אין צריך לברך וכן עשיית מפקה ודינים וחילקו פאונים ומקילות ובידות אין אזריך לברך שהברכה וצונן ולא צכירות

278W 13n

(1) געגoid א' כ' ע' (3)

- כִּי יָקְרָא קֹן-צַפּוֹר | לְפָנֵיךְ בְּלֶךְ בְּכָל-עַז | אֲוֹ עַל-
הָאָרֶץ אֱפָרָחִים אֲוֹ בִּיאָצִים וְהָאָמָר רְבָצָח עַל-הָאֱפָרָחִים
אֲוֹ עַל-הַבִּיאָצִים לְאִתְחַחַ הָאָמָר עַל-הַבִּיאָצִים: שְׁלַח-
תְּשַׁלְחָ אֶת-הָאָמָר וְאֶת-הַבִּיאָצִים תְּחַחַלָּה לְמַעַן יִטְבֶּל הַ
וְהַאֲבַתִּים: כִּי חַבְנָה בֵּית חָרֶשׁ וְעַשִּׂית
מַעֲקה לְגַגָּךְ וְלֹא-תְשִׁים דָמִים בְּכִינְתֶךָ כִּי-יִפְלֶל הַנְּפָלָ
מִמֶּנָּךְ

re injn (4)

(ג) זהה לפי מה שכתבתי נכון ל'ג

דמג�ו זו טיל מנות פטה נכו
כמג'ות גלויים ודומיה, וכן מטבח מדיני
הרי"ע ניפוי מינרלים כי"ד פכתב דכל דגא
טבוח טהור מפני האקליהlein מן מניכן וכו',
וטבוח י"ג — י"ג כמג לדל עכשיות מעקה
אל עקה לנו"ז מברך לעותם מעקה וטס
פטה מעקה נלהבים מינן על פצחים
מעקה וכו' ע"ק, פוןיך קריין מנות עזקה
כלל מנות פטה אונוכיה. ק"כ נרלה ניר
וילג'וות גנטערלו או שלטומו מהווים מנות
או, דמג�ו זרמיין פוליא מוחיז הו או
אללחו כמותו כהו מילא וכברמת מלך
ולודגמה, הילל טס טטה כמג�ו ע"י מרכז
טועה וקען או גוי לדגנו נר קליפות גל
קיים בתמזה ווילג'ן מנות פטה. נס' לענ
טפל פטה גל פבל בון דהון צהמר וויל
צייך גל חיטס וגוי כהו כל גל פטה, גן
פטה פטה גל קיס דמנות פטה גוין
פטעום או הו או פטומו כהו פטרט
קיטומות ומיעטומות לו כהומת קרפנס מנות,
ולס נפה ע"י מלקטס דלמו נוי קליפות
טס גוזמי גל קיס וטטל חמימות עזקה,
ונזרות גוורם מלה.

ל' מיום פסח ו' כה כל המזוזה
שמיינכה גטורה נקסו ומעלה, כמו
וועד טולם היינ' גנייזט ומקייזת מתואם, האל
והס פון זונט דען האמצע, האל
אס ייך לא כהס טוטה מעקה קיס
פאה, והס לאו פון מא אנטטל מתואם
עוד מונכ גלאו ניעין ר'ם פ'ק'
וית' ג'ק'. גס פאנט דמייניך ציט' ל
אל פולו בעטעה ווילט מיטעה, ווילט גאנגע
על גלען ווועטהן, ווילט חות'ג פאה,
אל مكان מה צענער למפלעם, במא צענער
ויעוים, כי ההוריג אל מאניזן גלא גאנגע
עלוי, כי אין זה מזוזה טראיל פאנט גאנגע
לודג ומילן ונדומאה, וזה פאנט.
זוה ר'יך כל חד על פהו, ואון מלוד
בענטזום תענקר נאיה בל מהר אל גלא
ברען גוונטה, גראנטה זי פונרב גו' נוואר

אלאם הרכבת 1:2

ב' כל הגוטל ידו
ללא כילה בין לקריאת שמע בין ו' להפללה מברך
חוללה אשר קדרשו בכחיזו וגוזע על נסילה ידים. שוו
עוצם חכמתם שנמנוטין מן התורה
אטמען סוף שנאנצ'על פ' התורה
שר יירוץ... ו' מיט' אינרוצ'ין און
סברוכין עלייהן שאינק אלא אפנ'י
ספנ'ין... ולפיכך חייב אdot להזרר
ט' בזורה;

ρεΣ
η:ε'

APR 12 '60 (9)
100 '60

וכתב בשלה פני מבין (ארח סי' ח') זה רק בדבר שחייב חכמים וזהירנו מפני הסכנה שהוא לטובתינו, אבל במל"ע אורייתא שהוא מפני הסכנה כמו מעקה משום "לא תשיט דמים בביתך" דכיון שצינו בוראיינו וצריך לכון המוצאה בזה מבריכין. ואולי יש להביא אמסכתא לכך מדברי השלטי גבורים (ריש מסכת ברכות) דכתב בשם האור זרוע דלכן אין מבריכין על ק"ש שעל המתה ברכה בפני עצמה חוץ מברכת המupil שהיא על טבע השניה, מפני שהק"ש היא מפני המזיקין ואין לבור על דבר שתקנו מפני הסכנה. (עי' פמ"ג ארח סי' ל' סק"י). והרי מצינו במצוות מזווה שהיא לא' כ' שומדות משום טכנה ובכ"ז מבריכין, ובכ"כ היות והוא מצווה אורייתא.

Geert Jan Brojndersz

ס"י קע"ט בשאט הלכות אסכמה וויל' טו שעושה מעקה (וטברך לשומות הובח וסוף המשפט לאכול הקרבן ובברך צרין לברך לעשות מעקה ע"ש אמרנו "א דאן לברך באמת בשעת אכילה בדרכני באחרות מאפסחן פ"ז" וכן מפנוי שיש בה לאו דיא השם רטם ועל לא לא תקנו בסנהה שם וכן בהפרשת תרומות ומעשרות שנרכין כדרוניא בדורותה פ"ז ול' שם בשם כדרוניא בדורותה פ"ז דרבנן ע"ש ועל ענייני העזרות ברכה וכמוה מצות יש שאון ברם ברורה ויל' היה ניל' טעם בעל העיתור ושאלתו סאה נרבנן מוסר מפרח שאון שנרכין אלו לדרבי הקדושים ויל' היה ניל' טעם געל המצווה ספרני מה פברכין בטקזון ומפקצתן אין לסתה שלאה הקנו ברבות באלי הגזינים דרא"ג דהאייש מברכין לעני ותולאות טעונה והשבת העכט ושלוח דרכן אדרקה לעני ותולאות טעונה והשבת העכט ושלוח דרכן מברכין לא ספני צוויי הקב"ה כתש"כ וזה עקב השטעון ומהעקה וגבור חילום ונוחות אבלים ומכניכי חתן וכלה את המשפטים ונו' כלומר אפיילו הטעפות השטעון מה להרפה ועל לקט שכחה ומפהה ופרט וועללות ופמא כדורו לערפה ונחינהו ונחינהו בכור לבנק וראשון המתנות [/] עריפתו ונטינהו ונטינהו כטנו לבנק וראשון המתנות [/] מצוות קדשו יישראלי אונן ניכר כל כד' ג' [/] וגthon שקלנו וחזה ושוק ומניות מוסך ובבאח שלוח וטרא וכבוד וטונייה חבריו והשבת כספים ושלוח עבדים ומשמח נר יתום ואלמנה והשבת כספו וטעה אשרא ר' קשינו ומצוות חילצון וטומ עכ'ל ואלטון ולא חקן לברך אשר קשינו וכדורו מוצעה אבדה וטעה הופריקה כדור בכל אום ולשון וכל מצוצה שאביה בינו במצוותיו אם כי אינם עוישין ריק טפנוי החסל ט"ט יש לבן עצמו אבל הליה באחריות א"ץ נברך עכ'ל וכ'כ' [/] כההן עשיות אבל ובונה א"ש כל טהה שהקשו צא ולמד להחש' רושב'א ס"י י"ח מצודה לאכלי ולמהות ולא תקנו ברכה על שלוחה ההקן וטעה ועריפת פטר חמוץ אמרנו בשילוח ע"ז לברך טבצה בלילה ראשונה של פטה ספרני שטבונה דרכן וטעה באמת צויר לברך בשילוחה ההקן ובטעה וכן מפנוי שאן דרכו של אדם וויל' והלכאה בין דרכן הוא כבינו לבן עצמו דמי עכ'ל גוטעקה שנרכין דורא ייב' אהנה שבליית דע"פ שלם אורן ייב' אמור חטור בתכט הפור יוד' נס' שב' א' ודברך על ההוין שם א' ע' ועל שטבה לא שייבא ברכה שנייה פעללה :

ולענ"ד נראה, דהוא דואליגן להוּמָרָא בשיטורי טפחים
ואמות, אין זה אלא במקום דבעינן דין
שייעור, בוגן אכית סוכה ומביוי וכלאים, כדאיתא שם,
אבל מה דבעינן גובה עשרה בעתקה אין זה כלל משפט
דין שעור מחייב, דמעקה אין פירושו מחיצה, אלא

כ) כמתרגם תייאר, ופרש"י דהינו תיק ששמර מה שבונכו, וא"כ נמצא דבמקרה לא בעין כל דין מחלוקת, אלא תיק המשמר ומגין מנפילה, אלא שאמדות חכמים שצורך לזה נובה עשרה, אז הוא דangenן מנפילה. וראיה לה מדברי הראב"ד בפי"א משמירת נפש ה"ג, שכח, לה דוחוק במקומות דרוש, והינו מקום הנמור שבוגר, אריך עשרה טפחים, אבל בשאר הצדדין סגי בנו טפחים. זדרבויהם הם מהטפרי. הרי שלא צריך מחלוקת, אלא שמירת מנפילה, וכן אמדות דנקוט דרוש ציריך עשרה ושאו הצדדין סגי בנו טפחים. ונמצא דנובה המקרה עשרו ג) אונו ממשים דין שיעור, אלא אומד בשיעור שמיון מנפילה, וע"כ לא בעין בו טפחים שווחקות, אל

ה' עז כהשתג'ה
א. יין גובהה המתקה משלחה טפמים. וננוו נ"כ. וכלהן' צ'לן כ"ג י"ט
ב. דללא נמנל' דנדני קרכנ'ס' נט'ו'ע' ס' וע'ין נט'ו'ע' כל' ס"ב.
כ. פומוקון. דרכ' נטמולך נט'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס'
ד. קינ' ק' נטמיט'ו'ם נט'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס'
ה. פיטון מיל' נט'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס' וע'ו'ע' ס'
ו. יין גובהה המתקה משלחה טפמים. וננוו נ"כ. וכלהן' צ'לן כ"ג י"ט

13
7778
18 78

סתמן הם טפחים מצומצמות, גודלו כ-
עשרה טפחים, דכל הוא האומד.

23 Jan 1974 (E)

ושו ויל וולס כוֹן מס' חמוץ מל נוּנוּ זוּלְוּ מִיןָן ווּנוּ בָּטַל
זֶפְרֵינָן נִיְתְּחִנָּן כְּרָבְלִינָן מִירִיָּן כְּשָׁלְוִוָן מִשְׁמָחָט פָּסָן,
הַגְּלָל כְּמַמְחָטָס וּוְכָל נָגָם לְיוּן מְכָבָל טָנָר מל מַלְשִׁט כְּכָל
קָן וּמָרְגָּן וּפָטָן, וְלָלְיאָה נָלְחָס זְמָטָס כְּמָאָל כְּלָמְדִיסָס
פְּרִילָן הַלְּעָמָן כְּלָלְיוּן מִשְׁמָחָט פָּס וּלוּיוּן מְטָטָס לְפָטָס מְכָבָל
מְכָלָם יְסָקָן מְגַעַּט יְוָגָנָה נִיְתְּחִנָּן וְעָדִית מְפָקָה, נִכְחָה יְסָקָן
גְּנִין צִוְתָּה שְׂמָמָה דִּירְכָה גְּנִים נִתְּחִנָּן וּכוּ, וְלֹן גִּוְתָּה פְּחָום מְרִיָּהָן
בְּגָאוּר נִכְחָה.

א מכוון עשה לעשות אדם מעקה לננו
שנּוּ ועשית מעקה לנו. והוא
שיזה בית דירה (א) • אבל
בית האוצרות ובית הבקר
וכיווץ בונו איטן זוק לו.

(א) שלא להניח המכשולים וההמקשים
בأراضינו ובbatisנו כדי שלא יموתו ולא יזוקו"
בכם בני אדם, ועל זה נאמר זכרותם "ב. ח." ולא
תשתחשם דמים בכתך. ואמרו בספרי [כא], ועשה
מעקה לגן, עשה, ולא תשים דמים בכתך, לא
תעשה.

16A

ו' ג' ע' 17

۱۰۸

ג'ז ע'ב

ג. נבנה המערה אין פוחת מעשרה טפחים כדי שלא ייפול ממנה הנפל. וזרקן להוית החמיצה חזקה כדי שישמעו גאות עלייה ולא חפה. וכל המניחנו בנו בלא מעקה ביטל מצות עשה והעבר על לא תשעה שנ' ולא תשים דמים בכתר. אין לנוין על לאו זה מפני שאנו בו משוחרר;

ובזה, מি�יצנת קומת פטום, קמידות נסכה ענ' (ז' פ"ה ד"כ מתקפה). ספקו על היל דמתולא צס דגשים מיתם גמתקה דמיינ' מינימ' טסה צלע הימן גמלל, מיטוקן. זעה חפינו אלס טיס מיתם גמתקה היל הוי זעה חפינו אלס טיס מיטס דמים, וטל גלזרין (ויה נלה מעתה ולמ' מיטס דמים, וטל גלזרין) מוחכות, ע"ק. ואפי מה צרכמי יסם, דורי נמרעם גל מעתה קימה טסה יוכלה נמורות ממקה ע"י גור טס סטס דומס וקסן דלנו צע' צליפות, מיל' מעתה בטורא מינ' (ו' מוטס נקייס מזום טסה ומליכה געטה נמורת נמורת טסו מיל' די' נג צליפות, ונמס נמו' דטלה ערבה כהמוהם, זהה גורו נס"ר. ועין נמי'ם עס"ג עס"ג קק"ד גמילא טס קא' כתן מכדי נטחן למון מטול מזום ע"טקה. ועין גתנותו דור פרי כי'ס קק"ל טס' צליקות טפי דמי, עכ'ס צליפות גוינוין חיון גמיבור זו ומלאן צ' לומ' ייז').

ר' ריבינו הרמב"ן ז"ל תירץ .. ריבנינו אמר ע"ג דעתם בהו לא תעשה, אין העיקר אלא בעשה שבתם, ולא אתה לא תעשה אלא לקייםה לעשרה, בדבשחת כתיב ושיית מעקה ולגנוג ובו הרצון והכוונה, ואחר כך ולא תשיס

תְּהִרְאֵלָהַמִּזְרָחֶםֶת-בְּנֵי (21)

דמים בכיתה, לומר לא תעכב מעשיות מצוה זו, וכן באבידה העיקר השם תשיבם, והזהיר שלא יתעלם מלקיים מצוה זו, וכן בשלהח הון לא תחק האם לעצמן רק שלח תשלח, וכיון דעשה הוא עיקר, אלו היו נשים פטורות מן העשה, היי מפירות מלאו שבוי, שאין הללו אלא קיום עזה שבעו ^{๖๐}, וגם זה נכון.

וועה נדה נדה לא-ה כהה נלה דלא חטיא זמיס' נפיך דוחי מחס נלה דלא קצימון טליין זעך כי נמי נדי רהבי לויו ווער גלאי קאנגעלאן מילס עיי' חסלאן בעטעה זא מאכען החר. זטימה גותונ זמו קעימל גיט גיד זיגט זי' פטלאה בעטניע האואר על צימט זע. וויליה דמאכע זא ניכ' קראטינס זיל נלה דלא יטיא טלי' זמו במנח זונען וווער הלאה בעטעה זא

ח' יט
נברא דלא
נברא מכם אמר
בבבון טק אביה ואביה יפתחו אמר
בבבון שבקות הדמיון כל מיניהם עמה שפין
בבבון אין ביהרן שלטביה טהורן

שכונן טביה, בצדה... נמכן מילרט
טען, ועתה כ' לאן פירס מון סכין
לטיגר מל' אל' מקרימטה זא טינאו צוּן
טוטול ארבּ זען

כט מלה כהה שפַת סְבָת כִּי, אֲלֹהִים וְהַדָּקָה נְמַנֵּת פָּנֶים פְּנֵים לְהַלְלָה בְּגַם גַּם.

(25)
PC 1015

כ' ארכף 2

1. **צריך להזכיר, כשהובנים עליה שיעשו החלטות נגניות**
מראצת העלה עשרה טפחים. אם היה גמוכות
 מעשרה טפחים נמצא בשעה שפטחין החלטות נשאר
 אותו מקום העלה בלי מעקה ועובדן בלא ועשה
 דמעקה. דעלית לא גרע מגן לעגין חיזב מעקה. ועוד,
 דzapfi בשעה שהחלטות סגורות ג"כ לא מהני לעגין
 מעקה, דברי בתב הרמב"ם בפי"א משמרת נפש ה"ג
 צריך להיות המתחזקה חזקה כדי ששען אוט עלי^ו
 ולא תפול, וא"כ מחייבת זוכיות של החלטות דאי
 לא מהני.

(27)
ס' ה' ג' ג' ג' ג' ג'

- 1) מושגי המציאות, לפי שום היה השם ברוך
 הוא מושגיה בפרטיו בני אדם וודע כל מעשייהם
 וכל אשר יקרה להם טוב או רע בגבורתו
 ובמצחו לפוי וכותן או חובן, וכענין שאמרו
 זכרונם לברכה נחלין ז' ע"כ) אין אדם נוקה
 2) אצכעו מלמתה אלא אם כן מכוין עליו מלמעל,
 אף על פי כן ציריך הארט לשמר עצמו מן המקרים
 הנחותם בעולמי, כי האל ברא עולמו ובנאו על
סודות עמודי הטבע, וגבור שיתה-תאש-שורפת
 והמים מכין הלהבה, כמו כן ייחיב הטבע
 3) שם חפה אבן יפול האדם מראש הגבורה
 את מוחו או אם יפול האדם מראש הגבורה
 לארכן שימוש, והוא ברוך הוא חנן גופות בני
 אדם ויפח באפיו נשמה חיים בעלת דעת לשמר
 הגוף מכל פגע וננתן שנייהם הנפש וגופה בחורך
 4) גלגל היסודות והמה ינהגו ויפעלו בס פועלות.
 ואחר שהאל שעבד גוף האדם לטבע, כי כן
חייבה חכמה, מצד שהוא בעל חומר, ציוויל
לשמרם מן המקורת, כי הטבע שהוא מסור בידיו
יעשה פעולתו עליו אם לא ישמר ממנו.

- 5) **ואמנם יהיו קצת מבני אדם אשר המלך חפץ**
ביקרים לרוב חסידותם ודבקות נפשם בדריכיו
ברוך הוא, הנה החטאים הגדולים אשר מעולם
างשי השם כמו האבות הגדולים והקדושים
והרבה מן הבנים שהיו אחריהם כמו דניאל
הנניה מישאל ועוריה ודומיהם, שמסר האל
הטבע בידיהם, ובמתחלת היה הטבע אדון
(עיליהם, ובסוף לגדלו התעלות נפשם הנפוך
זהו שיהיו הם אדוניהם על הטבע, כאשר ידענו
באברהם אבינו שהפלתו בכבן האש ולא
זהוק, וארכעת החסידים הנזכרים ששמו אותם
לגו אthon גורא יקידתא ושער ראייהון לא
איתחרך. ורוב בני אדם בחטא לא זכו אל
המעלה הגדולה הזאת, ועל כן תצונו התורה
לשמר משכונותינו וממקוםותינו לבב יקנו מות
 6) **בפשעותינו ולא נסכן נפשינו על סמך הנס,**
ואמרו זכרונות לברכה נזהרנו כהנים אמרו פרשṭא
חין שכל הסומר על הנס אין עשין לו נס. ועל
הדרך הזה תורה רוב ענני הכתובים בכל מקום,
כי גם בהלחם ישראל מלחת מצוה על פי ה'
 7) **היו עורכי מלחתן ומוציאין עצמן וועשיין כל**
עוניים כאלו יסמכו בדריכי הטבע למורי, וכן
DAOI לעשות לפי העניין שזכרנו, ואשר לא
יחולק על האמת מרוע לב יודה בזה.

כ' ארכף 28
פ' כ' ג' ג' ג'

8) **בי' מננה ציט מרדך וכי גמליט חכםול פ' גמליקת הנטה ציט חיק כילד לילך נצקן כץ**
סנו וצוחיט נצונה צ'ם לרייך לזריך סחה"נו כדי נצקנות כיל לילךן ולילך פטיטו סמאדרך
כדי נצקנות כיל טלך כל טמלות לנו מק"מיס נצקנות כיל ליליכו יט'ם, וילך דלכלוליה
היין לזריך סחה"נו על צנן ציט חיק מסוך לנבר הנל וויק,>Hello מי קצונה צ'יטו לקייס
וועשית מענק ווועס וקיהי צ'יט וווער למא"מ וכדוםה יפה נו לזריך סזבאו ט' נטך
לאסח"סן, חיב סמדרכט מגירך סחה"נו כדי נצקנות כיל נצקנות לילךן קה"ס בונטו לקייס עליות
טמלו"י צ'יט מה מגירך וקייל: